

eventuelt at træde til, hvis det viser sig, at den Forudsætning, man gaar ud fra, nemlig, at Institutionen kan bære sig selv, ikke slaar til. Det er altsaa ikke naaet, og en absolut Sikkerhed i den Retning kan ikke naaes; men for saa vidt som man tilnærmelsesvis kan gøre sig Rede for, hvorledes det omtrent vil stille sig med Driften, og deraf se, at der er nogen Sandsynlighed for, at Institutionen kan bære sig selv — skulde det mod al Forventning ikke kunne ske, vil Staten paa den anden Side ikke vægre sig mod at tilskyde, hvad der behøves — saa forfalder den Betænkelse, jeg for dette Punkts Vedkommende kan have mod Forslaget. — Hvad dernæst det andet Punkt, Kontrol, angaar, er den Kontrol, som jeg maa mene, er nødvendig, naar det drejer sig om en Institution, der støttes af Staten i den Udstrækning, som her er Tale om, skyldgjort efter Flertallets Forslag. Jeg mener, at ved den Maade, hvorpaa §§ 4, 5 og 6 ere formede, er det muligt, at saa et effektivt Tilsyn, som dog paa den anden Side — hvad jeg ikke ved denne Vejlighed skal udvilde nærmere, da jeg har haft Vejlighed til at udtale det ved et andet Lovforslag — naturligvis ikke skal være et saadant, at det griber hemmende eller tvingende ind paa Punkter, hvor det vilde virke skadeligt og lamme den private, af Interesse for Sagen baarne Virksomhed. — Hvad endelig det 3dje Punkt angaar, Tilvejebringelse af et nyt Skolehjem, som ikke forudsættes at være bundet til Kjøbenhavn eller dens Nærhed — thi i den Henseende maa man staa frit — da er det sikret ved Forslaget, som det er udarbejdet af Udvalgets Flertal, nemlig i § 3, idet et saadant Skolehjem skal, naar Forslag fremkommer derom, approberes af Ministeriet, for at Statens Hjælp dertil overhovedet kan blive ydet, og jeg forudsætter altsaa, at man derved ogsaa nepos har tænkt paa, at — hvad jeg foreslør vedblivende maa anse for det rigtige — et saadant nyt Skolehjem ikke bliver bundet til Kjøbenhavn eller dens umiddelbare Nærhed.

Jeg kan altsaa erkende, at tilnærmelsesvis i det mindste kunne de tre Formaal, som væsentlig laa til Grund for mit Forslag, naas ogsaa ved Forslaget i den Stikelse, hvort det nu foreligger, og det er derfor, at jeg ikke, da jeg erfarede, at Udvalgets Flertal var stemt herfor, har kunnet eller villet modsætte mig det, men slutter mig til det. Stønt jeg altsaa vedblivende betragter den af mig valgte Plan og Vej som bedre, saa er det foreliggende Forslag dog et saadant, som i alt væsentligt hæve de bestaaende Ulemper, som efter Almelighed sikrer Anstaltnerne

Bestaaen, som skaffer det fornødne Tilsyn til Veje, og som endelig stiller de offentlige Statsmyndigheder frit med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af det ny Skolehjem og Betingelserne for det Laan, som hertil eventuelt loves. Af disse Grunde har jeg altsaa kunnet give Forslaget min Tilslutning, og jeg anser det for overflødig nærmere at komme ind paa, om det forholder sig rigtigt, som Udvalgets Flertal forudsætter, at det bliver billigere for Staten at gaa den her anviste Vej end den af mig foreslaaede. Tilsyneladende er det jo klart, at det bliver billigere. Det er f. Eks. aldeles klart, at Staten slipper for Købesummen, Dvertagelsesomkostningerne, som ere beregnede til 242,000 Kr., om hvilke jeg blot bemærker, at de slet ikke alle vilde komme til Udbetaling den 1ste Oktober, men kun en ganske ringe Del af dem, fordi det aller største Beløb vil være Gældsvertagelser (Th. Nielsen: Det bliver det samme!) Ja, men man vilde ikke være nødt til at udbetale den Gæld, der var tilstrækkelige Tilbud fra de paagældende Kreditorer om, at de vilde lade Staten være Debitor, man var altsaa ikke nødt til at udbetale Pengene. Det slipper man jo imidlertid for nu, thi her-efter er det jo Institutioner, som skal overtage Udgifterne over for de private Gjere, men Spørgsmaalet bliver jo, om det ikke er illusorisk, om Institutionen er i Stand dertil. Jeg vil haabe det, at den er det, men skulde det modsatte altsaa vise sig, og Staten til den Tid vedblivende betragter Institutionen som uundværlig, vil den jo være nødt til at gøre det samme under en eller anden Form, som jeg havde tilstøttet at gøre straks, nemlig at sætte Institutionen i Stand til at bære sig. Om Driften, bortset fra Forrentning af Dvertagelsessummen, bliver billigere end Statsdrift, derom kunne jo Meningerne være delte, men jeg tror, at den maa blive noget dyrere end den rent private Drift, og paa et enkelt bestemt Punkt tror jeg, at man maa sætte Udgiften noget op, men det er jo ganske vist, at saaledes som Oplysningerne foreligger for mig fra de sidste Aar, er det ikke absolut usandsynligt, at Driften kan bære sig, og at dette i Virkeligheden maatte blive billigere, end hvis Staten umiddelbart overtog den. Endelig med Hensyn til det 3dje Punkt, Maaden, hvorpaa det ny Skolehjem skal tilvejebringes, er det, der loves ved dette Lovforslag, eventuelt jo kun et Laan af Statskassen paa samme Betingelser som Laanet til „Karens Minde“ i sin Tid, og derved slipper Staten billigere, end ved at tilvejebringe hele Beløbet, saaledes som jeg tænkte mig det ved det Forslag, som je-